בשונג תרומתו תרומה. שהיה לו שמנה הסמר לחייבי שגגות ביממא בתחילה מליקתו שאם תאכל אדם שמא ומדיין מקוה מופת עליו לא תרומתו תרומה כדמשמע בפ' כל שעה (שבועות דף נב.): **במזיד** לא תרומתו תרומה על הסיה תרומתו תרומה כדאמרינן בהתאה רבה (יבמות דף סב:) וכדתנן בתמ' תרומות (פרק שני מ"ו) הסם מי קלח הכא לא מי כלל:

דמרצה לא על אכילות מי שמעת ליה. פי' בקונטרס לכי נקט אכילות דאמוראי ל"ש מזה לדון מלה דקאמר ברים מרים כהים וגרלה לו לכפר עליו בדם כו' ולא דק בקונטרס דבשולן נמי אכתן פלוגתא בפרק כיצד צולין (שבת דף מה:): **תל"** אחר ליי'. הכא מוקמינא ליה לרבנן לן וחזא וחימה דכסף הם שמיטה (מכילתא דף כג: ותס) דרים ליה לרבנן לאמרים דאיסור מומאה חיל אאיסור אכ"ל ויל"ל דשקלים הן אבל קבה אהסיל דכריתות בסוף פ' כ' דמעילה (דף ה:) דרים לאמרים מאחר יקרב אל הקדשים דבר שאין לו מתירין מעיקרא בכלי ויל"ל דהתם לא מיירי אלא בשולה ואחר קדשים אבל שלמים לא סיים מרבה כיון דינאו מן הכלל. מ"ר: **ורב** שינא אמר כו'. ולא"ם מאי דוחקייהו דרבינא ורב שינא לגמרי כלל הא מוכח בהדיא בהתאה רבה (יבמות דף ל. ותס) דחדא מדאוריתא וחדא מדרבנן מדקאמר והא הכא דמדאוריתא אלמלי מרלה דאכן מל מה הכין מרלה כו' ויל"ל דלעולם מקמע ליה נמי ביבמות דאפילו מדרבנן נמי קאמי מל מה הכין מרלה כו' לאמר כדאים ליה ומאר כדאים ליה אריקה לא אמומאה אלא דפיגולת ליה דמדאוריתא אין מיטק בין מומאה לאריקה והכי פירוש והא דמדאוריתא אלמלי מרלה בכל מגון בין מומאה בין מאריקה. מ"ר: **וריקתו** בין בשונג בין במזיד הרלה. אם"ם אריך לאוקמי הכאן אליבא דמאן ליה דבינא דאמר בפרק נזקין (ניזקין דף מה.) נגרא לכשרי קא בני ואלן ניקוס וניקנסים: אמר

רשמעת ליה לר' אליעזר דמרצה ציץ על אכילות, דלא קנים מי שמעת ליה? אין כי היכי דשמעת ליה לר' יוסי שמעת ליה לרבי אליעזר אומר בין בשונג בין במזיד תרומה תרומה אומר דשמעת ליה לרבי אליעזר בתרומה דקלא, בקשים דחמרי מי שמעת ליה אי"ב הא אמאן תרמייה ו) רבינא *אמר מומאתו בין בשונג בין במזיד הורצה וריקתו בשונג הורצה במזיד לא הורצה. רב שלא אמר וריקתו בין בשונג בין במזיד הורצה מומאתו בשונג הורצה במזיד לא הורצה ולרב שלא ו) *[הא] דקתני שנטמא בין בשונג בין במזיד ה"ק ונטמא בשונג חוזר בין בשונג בין במזיד

ת"ש

לא הורצה והמינוח ו) *על מה הציץ מרצה על הדם ו) ועל הבשר ועל החלב שנטמא בין בשונג בין במזיד בין באונס בין ברצון בין ביחיד בין בציבור אמר רב יוסף לא קשיא הא ר' יוסי הא רבנן *דתניא *אין חוטין מן הטמא על הטהור ואם חרם בשונג תרומתו תרומה, במזיד אין תרומתו תרומה ר' יוסי אומר בין בשונג בין במזיד תרומתו תרומה אימר דשמעת ליה לר' יוסי דלא קנים, דמרצה ציץ על אכילות מי שמעת ליה *דתניא ר' אליעזר אומר הציץ מרצה על אכילות רבי יוסי אומר אין הציץ מרצה על אכילות איסור רבי אליעזר אומר אין הציץ מרצה על אכילות רבי יוסי אומר הציץ מרצה על אכילות מחלוקת לה רב ששת ומי מצית אמרת לה *דתניא יכול בשר שנטמא לפני זריקת דמים יהא חייבין ו) (עליהן) משום טומאה ת"ל כל שהוא יאכל בשר והנפש אשר תאכל בשר מובח השלמים אשר ליי' וטומאתו עליו ונכרתה *הניחר *לטהורין חייבין עליו משום טומאה ושאינו ניחר לטהורין אין חייבין עליו משום טומאה או אינו אלא נאכל לטהורין חייבין עליו משום טומאה ושאינו נאכל לטהורין אין חייבין עליו משום טומאה אוציא אני את הלן ואת היוצא שאינן נאכלין לטהורים ת"ל אשר ליי' ריבה יכול שאני מרבה את הפיגולין ואת הנותרות נותרות היינו לן אלא ו) אף הפיגולין כנותרות ת"ל *מובח השלמים מעט ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו אחר שריבה הכתוב ומעט אמרת מרבה אני את אלו שהיתה להן שעת הכושר ומוציא אני את אלו שלא היתה להן שעת הכושר ו"א בשר שנטמא לפני זריקת דמים ואכלו לאחר זריקת דמים מפני מה חייבין עליו משום טומאה מפני שהציץ מרצה ונטמא אין, יוצא לא, ו) מאן שמעת ליה דאמר אין *זריקה מועלת ליוצא' רבי אליעזר וקתני דמרצה ציץ על אכילות אלא אמר רב חסדא לא קשיא הא רבי אליעזר הא רבנן אימר

דשמעת ליה לר' אליעזר דמרצה ציץ על אכילות, דלא קנים מי שמעת ליה? אין כי היכי דשמעת ליה לר' יוסי שמעת ליה לרבי אליעזר אומר בין בשונג בין במזיד תרומה תרומה אימר דשמעת ליה לרבי אליעזר בתרומה דקלא, בקשים דחמרי מי שמעת ליה אי"ב הא אמאן תרמייה ו) רבינא *אמר מומאתו בין בשונג בין במזיד הורצה ③ וריקתו בשונג הורצה במזיד לא הורצה. ④ רב שלא אמר וריקתו בין בשונג בין במזיד הורצה מומאתו בשונג הורצה במזיד לא הורצה ולרב שלא ו) *[הא] דקתני שנטמא בין בשונג בין במזיד ה"ק ונטמא בשונג חוזר בין בשונג בין במזיד

ת"ש

*) במזיד מרלה כפ"ל ומת"ל מפ"ל וריקתו בשונג אם פ"ל

מתנות

△ מרקה קטיות

▽ תטוגות

◇ ל-ו קטיות ל' ה' לעות ל"ש ב' הנ"ת

עין משפט נר מצוה

נב א מיי' פ"ג מה"מ מאכ"מ הל' ל' והפיר מה"מ מקוה מקוה כלכ"ל: נג ב מיי' פ"ט מה"מ מרחמים הל"ג: נד ג מיי' פ"ל מה"מ כלה מקוה הל"ג: נה ד מיי' פ"ט מה"מ מאכ"מ הל"ד:

מסורת השי"ס

(ל"ל מסמר) שמנה. ד"ל מסמר לרבן לכם" (שמות מ) ולא לשוכרי סכסים: ורמינהו כו'. אלמא אין מרלה אמיד תורה אור דיחיד: בשונג תרומתו תרומה. דאמרינן בכמה דוכתי (כ"מ דף ה.) ולא אמאן אלא אמר מומאתו בין בשונג בין במזיד הורצה ③ וריקתו בשונג הורצה במזיד לא הורצה. ④ רב שלא אמר וריקתו בין בשונג בין במזיד הורצה מומאתו בשונג הורצה במזיד לא הורצה ולרב שלא ו) *[הא] דקתני שנטמא בין בשונג בין במזיד ה"ק ונטמא בשונג חוזר בין בשונג בין במזיד

מסורת הש"ס: ותס. הל"ל

מרומות פ"ב ממנה ב יבמות פ"ב. מסורת לג.

מסורת מ"ב

מסורת מ"ב

(ויקרא ז) כי הדם הוא בנפש יכפר אין לי אלא דם מהור, ממה מכן (שמות כח) ונשא אהרן וגו' והוא בדם קמיירי דכתיב (שם) לרצון לכם ו) והכא כתיב ורגלה מה הכא דם לא הכם דם ואין לי אלא דם מכן לרבות כל הטעונים ת"ל לכל מחטת קדשיהם וגו' (שם): יכול בשר שנטמא לפני זריקת דמים. ותלמ לפני זריקה בטומאתה הגוף יהא חייבין עליו כרת ובאורת הכתיב מלאתי לשון (יג) נקיה יכול יהא חייבין משום טומאת הגוף לפני זריקה וכבשר מהור קמיירי ומשינו ניפר לטמורין. כגון לם לכל אמיל בשר מהור יג) בטומאת הגוף קדש וזריקה דמעדיין לא היתה הכתרת לטהורים דזריקה היא המתרת: **מו פגול.** הכי דקשין מאיש נאכל לטהורין אין חייבין ו) משום טומאת הגוף אמר לטהורין: ופוגים לם סלן ולם פיגול. נאחר זריקה שאינ"ם מגיעה בזריקה הואל ונכנסין לרגע בו פסול לא יהא חייבין עליו האכלו בטומאה: פיגול לן. "ואמרת לגיל חייבין עליו משום טומאת: "ומכה ולא לא הזכיר: אמר מר בריבה הכתוב: אמר מר בריבה הכתוב ומעט אמרת מרבה אני את אלו שהיתה להן שעת הכושר ומוציא אני את אלו שלא היתה להן שעת הכושר, וא"ת בשר שנטמא לפני זריקת דמים ואכלו לאחר זריקת דמים מפני מה חייבין עליו משום טומאה: מפני שהציץ מרצה ונטמא אין, יוצא לא, ו) מאן שמעת ליה דאמר אין *זריקה מועלת ליוצא' רבי אליעזר וקתני דמרצה ציץ על אכילות אלא אמר רב חסדא לא קשיא הא רבי אליעזר הא רבנן אימר

(ויקרא ז) כי הדם הוא בנפש יכפר אין לי אלא דם מהור, ממה מכן (שמות כח) ונשא אהרן וגו' והוא בדם קמיירי דכתיב (שם) לרצון לכם ו) והכא כתיב ורגלה מה הכא דם לא הכם דם ואין לי אלא דם מכן לרבות כל הטעונים ת"ל לכל מחטת קדשיהם וגו' (שם): יכול בשר שנטמא לפני זריקת דמים. ותלמ לפני זריקה בטומאת הגוף יהא חייבין עליו כרת ובאורת הכתיב מלאתי לשון (יג) נקיה יכול יהא חייבין משום טומאת הגוף לפני זריקה וכבשר מהור קמיירי ומשינו ניפר לטמורין. כגון לם לכל אמיל בשר מהור יג) בטומאת הגוף קדש וזריקה דמעדיין לא היתה הכתרת לטהורים דזריקה היא המתרת: **מו פגול.** הכי דקשין מאיש נאכל לטהורין אין חייבין ו) משום טומאת הגוף. ואולם שניהר לטהורין: מן) שאת הבשר מעשה אריקה עד מקום: ופוגים לם סלן ולם פיגול. נאחר זריקה הואל ונכנסין לרגע בו פסול לא יהא חייבין עליו האכלו בטומאה: פיגול לן. "ואמרת לגיל חייבין עליו משום טומאת: "ומכה ולא לא הזכיר: אמר מר בריבה הכתוב: אמר מר בריבה הכתוב ומעט אמרת מרבה אני את אלו שהיתה להן שעת הכושר ומוציא אני את אלו שלא היתה להן שעת הכושר, וא"ת בשר שנטמא לפני זריקת דמים ואכלו לאחר זריקת דמים מפני מה חייבין עליו משום טומאה: מפני שהציץ מרצה ונטמא אין, יוצא לא, ו) מאן שמעת ליה דאמר אין *זריקה מועלת ליוצא' רבי אליעזר וקתני דמרצה ציץ על אכילות אלא אמר רב חסדא לא קשיא הא רבי אליעזר הא רבנן אימר

הגהות הב"ח

(ו) ר"ש ד"ה בשונג וכו' ולא מצאתי עליו מקום בהרשבה לא מלנו לם ד"ה ר"ל ר"ה דמלם לם ר"ל ר"ה דמלם לם ר"ל ר"ה דמלם לם